

løb. Er der tale om permanente udgifter, udgør beløbet den forventede gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af § 39, stk. 2, for tab af erhvervsevne.

Stk. 4. Har en sikret under arbejdet anvendt et af de hjælpemidler, der er nævnt i stk. 2, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder arbejdet foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse af hjælpemidlet, betales.

Stk. 5. Chefen for Arbejdsskadestyrelsen fastsætter regler om, i hvilket omfang der kan ske dækning af udgifter efter stk. 1-4.

§ 27. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den skadede borgers fremtidige helbredstilstand og erhvervsmuligheder, afgør Arbejdsskadestyrelsen, om der tilkommer den skadede borger erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén. Afgørelsen træffes inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frist som nævnt i stk. 1 regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om der tilkommer de efterladte overgangsbeløb ved dødsfald og erstatning for tab af forsørger.

Stk. 3. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden, indtil der er truffet endelig afgørelse i sagen.

Stk. 4. Hvis den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret, kan Arbejdsskadestyrelsen træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 28. Har arbejdsskaden medført nedsættelse af den skadede borgers evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, tilkommer der den pågældende erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis erhvervsevnetabet er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af erhvervsevnetabet tages hensyn til den skadede borgers muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 9, stk. 3 og 4, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 9, stk. 5, kan tidligst ydes fra den pågældendes 15. år.

Stk. 4. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 39.

Stk. 5. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årlig 4/5 af den skadede borgers årlsløn, jf. § 37, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 6. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedlig forud og løber fra tidspunktet for afgørelsen, medmindre særlige omstændigheder taler for et andet tidspunkt.

Stk. 7. For skadede borgere, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor den pågældende fylder 67 år. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et engangsbeløb på 2 gange den årlige erstatning efter stk. 5. Er den pågældende på tidspunktet for afgørelsen fyldt 67 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.

Stk. 8. For skadede borgere, der fylder 60 år den 1. juli 1999 eller senere, ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor den pågældende fylder 65 år. Den løbende erstatning afløses på dette tidspunkt af et engangsbeløb på 4 gange den årlige erstatning efter stk. 5. Er den pågældende på tidspunktet for afgørelsen fyldt 65 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.

Godtgørelse for varigt mén

§ 29. Har en arbejdsskade påført den skadede borger varigt mén, tilkommer der den pågældende godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i den skadede borgers personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Stk. 3. Godtgørelse for varigt mén fastsættes til et kapitalbeløb og udgør ved en méngrad på 100 pct. 590.500 kr. Beløbet reguleres efter § 38. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 590.500 kr.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan godtgørelse for varigt mén fastsættes til et højere beløb,